

udstødt i en vis Fremtid, og jeg tillader mig at anbefale det høje Ting at stemme imod Ændringsforslaget under Nr. 239.

Naar jeg ikke har villet deltage med det øvrige Udvalg i at stille det følgende Ændringsforslag under Nr. 240, om Restaurationen af Ribe Hospital, er det ikke, fordi jeg ikke har kunnet erkende, at dette var en Sag, som nok kunde udsættes, men da jeg desværre, efter hvad der foreligger, maa være forberedt paa, at Flertallets Forslag om at udsætte Restaurationen af Ribe Domkirke vil blive vedtaget, har jeg fundet, at der var saa meget mere Grund til i det Nar at tage fat paa Restaurationen af Ribe Hospital. Dersom Flertallets Forslag skulde blive forkastet, saa man vil fortsætte med Ribe Domkirke, kan jeg ogsaa meget godt gaa med til at stemme for Restaurationen af Ribe Hospital. Skønt der ved forskellige andre Ændringsforslag, vedrørende dette Affnit, kunde være forskellige Enkeltheder, til hvilke jeg kunde have Øyst til at gøre nogle Bemærkninger, skal jeg dog vise den Resignation at afholde mig herfra, for at vi dog muligvis kunne naa til Ende med Behandlingen af dette Affnit i en nogenlunde overfluelig Tid.

J. C. Christensen: Medens jeg, hvad de kirkelige Bevillinger angaar, i øvrigt er enig med den ærede Ordfører, baade i de Indstillinger, der foreligger for Tinget, og i hans Udtalelser om dem, er der dog et Punkt, jeg maa gøre nogle Bemærkninger til, thi der er ikke opnaaet Enighed. Det kan synes ærede Medlemmer, at det er et ganske ubetydeligt Punkt, ikke værd at strides om, og det er det for saa vidt ogsaa, som det kun angaar en saa lille Post som 100 Kr.; nemlig Befordringsgodtgørelse til den Præst, der eventuelt vil blive ansat i Vesterø paa Læsø; men vor Betragtning har været den, at naar vi skulle gaa til en Præstelønningslov, saa bør en Præst, der kun har en Kirke, ikke saa ydet nogen Sum fra Statens Side til Befordringsgodtgørelse, derimod kunne vi godt gaa med til og ere ogsaa gaaede med til Befordringsgodtgørelse til saadanne Præster, som have to Kirker, vi meente, at det var bedst i Overensstemmelse med den Præstelønningslov, som har foreligget her i Tinget saa mange Gange, og i hvilken der foreslaas

et særligt Gratiale af 200 Kr. til de Præster, som have to Kirker. Hvad selve det her foreliggende Tilfælde angaar, da er det Sogn paa Læsø, nemlig Vesterø Sogn, som Præsten ansættes i, et Sogn af mindre Omfang, Præsten har kun en Kirke at betjene, og der synes derfor ikke at kunne være særlig Anledning til, at Præsten paa dette Sted skal have nogen Befordringsgodtgørelse. Dette er Grunden til, at vi foreslaa at nægte disse 100 Kr., og vi anbefale derfor ærede Medlemmer at stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af os under Nr. 84.

Den næste Bevilling, som jeg vil omtale med et Par Ord, er en Bevilling, ved hvilken jeg i Resultatet er enig med Ordføreren, nemlig Bevillingen til en Missions- og Handelsstation i Grønland, men medens jeg er enig med den ærede Ordfører i Resultatet og agter at stemme for denne Bevilling, er jeg ikke fuldt ud enig med ham i de Betæneligheder, som han fremsatte i sin Motivering. Jeg skal dog ikke vidtløftig komme ind paa denne Sag, men skal her kun sige, at allerede ved 2den Behandling var det med nogen Betænelighed, at jeg gik med til Nægtelsen af denne Bevilling. Jeg gjorde det dog, fordi Summerne da vare meget store, og det stod for mig, som om de vare for store og maatte kunne nedsættes. Dette er ogsaa slet. Jeg erkendte dog den Gang i mit stille Sind, skønt jeg ikke udtalte mig ved 2den Behandling, og jeg erkender ogsaa nu, at i Grønland have vi en national Opgave, som vi ikke saaledes kunne lægge til Side; det er en Opgave, som vi nu have haft henved et Par Hundrede Nar, og en Opgave, som et lille Land som vort kan og ogsaa bør løse, da nu denne Del af Grønland, nemlig det Distrikt paa Grønland, saa vidt jeg ved, er det sidste Distrikt, hvor der findes Hebninger og Folt, der ere aldeles uberørte af Kulturen, om hvilke vi dog sige, at de ere danske Undersaatter og høre under Danmark, saa mener jeg, at vi ikke kunne nægte en saadan Bevilling som den, der her forlanges. Jeg tror heller ikke, at det vilde være ret ved denne Bevilling at gøre Forholdet saaledes, at Befolkningen kommer til at flytte over paa Vestkysten; thi stete det, saa ville de, som det fremgaar af de Oplysninger, der foreligger i Bilagene, komme